

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/102/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618202678
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6618202678.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcu: L. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. 8, XXX XX Q., zast. Dr. C. I. LL.M. so sídlom F. XX, XXX XX S. C., E.: XX XXX XXX, proti žalovanému: Q. CRO. V., s.r.o., so sídlom Q. XX, XXX XX M., E.: XX XXX XXX, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 22.03.2019, č. k.: 10Csp/115/2018-206, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výrokovej časti o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 719,43 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku
p o t v r d z u j e .

II. Rozsudok okresného súdu vo výrokovej časti o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi úroky z meškania m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 581,43 eur od 18.07.2018 do zaplataenia a úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 138,- eur od 15.12.2018 do zaplataenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcu vo zvyšku o nároku na úrok z omeškania z a m i e t a .

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol: „I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 719,43 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,27 eur od 05.07.2017 do zaplataenia, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 106,16 eur od 04.08.2017 do zaplataenia, 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 138,- eur od 06.04.2018 do zaplataenia, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 138,- eur od 05.05.2018 do zaplataenia, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 138,- eur od 07.06.2018 do zaplataenia, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 138,- eur od 04.07.2018 do zaplataenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. III. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.“

2. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobou doručenu súdu dňa 14.06.2018 sa žaloba domáhal voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 581,43 eur s úrokom z omeškania špecifikovaným v žalobe, svoj nárok odôvodňoval tým, že na splatenie spotrebiteľských úverov poskytnutých žalovaným žalobcovi zaplatil viac ako bol povinný, pretože predmetné úvery je treba považovať za bezúročné a bezpoplatkové pre existujúce nedostatky obsahových náležitostí zmlúv

v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zároveň žalobca navrhol, aby súd vydal neodkladné opatrenie, ktorým zakáže žalovanému zdržať sa použitia dohôd o zrážkach zo mzdy žalobcu a zakáže zamestnávateľovi žalobcu vykonávať zrážky zo mzdy žalobcu, do rozhodnutia vo veci samej - Okresný súd uznesením č. k. 10Csp/115/2018-76 zo dňa 13.07.2018 návrhu vyhovel, nariadil neodkladné opatrenie.

3. Písomným podaním zo dňa 03.12.2019, doručeným súdu dňa 05.12.2018, žalobca navrhol zmenu žaloby (rozšírenie žalobného návrhu) tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 719,43 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania zo súm a počiatku úročenia špecifikovaných v návrhu na zmenu až do zaplataenia. Uznesením č. k. 10Csp/115/2018-189 zo dňa 24.01.2019, právoplatným dňa 08.02.2019, súd pripustil zmenu žaloby v znení navrhnutom žalobcom.

4. Pri rozhodovaní súd vychádzal zo zisteného skutkového stavu a vykonaného dokazovania z ktorého vyplynulo, že žalobca a žalovaný dňa 24.04.2015 uzavreli dve zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX, a to spôsobom, ktorý je súdu známy z obdobných sporov kde vystupuje žalovaný, pri ktorom pri podpise zmluvy dlžníkom (žalobcom) dá 22.04.2015 boli vyplnené len údaje bodu 5. Údaje o požadovanom revolvingovom úvere, formulára zmluvy, pri ktorom je poznámka „vyplňte“ a údaje bodu 6. Údaje o schválenom revolvingovom úvere, formulára zmluvy pri ktorom je poznámka „nevypĺňajte“ boli vpísané do zmluvy veriteľom (žalovaným) dodatočne po podpise zmluvy dlžníkom. Súd postup pri uzatváraní zmluvy posudzoval podľa ust. § 43a ods. 1, § 44 ods. 1, 2 a § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Na základe preložených listinných dôkazov a vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v danom prípade nebola preukázaná existencia dvoch vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán o obsahových náležitostiach zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (napr. RPMN), pričom niektoré povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa nachádzali len v Oznámení veriteľa o schválení úveru (termíny jednotlivých splátok, termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru) a tieto žalobca neschválil. Súd konštatoval, že nedošlo k uzavretiu zmlúv o úvere v písomnej forme (ako ukladá § 9 ods. 1 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. a písomnú formu si vymienil aj žalovaný v čl. 2 VOP), účastníci sa nedohodli písomne na obsahu zmluvy, preto veriteľ (žalovaný) má právo iba na vrátenie súm, aké reálne dlžníkovi (žalobcovi) poskytol, ide o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 451 a nasl. Občianskeho zákonníka).

5. Súd mal preukázané, a medzi stranami nebolo sporné, že žalobca zaplatil žalovanému sumu 3 419,43 eur (formou splátok 2867,43 eur a formou zrážok zo mzdy 552,- eur). Žalovaný poskytol žalobcovi celkom sumu 2 700,- eur (schválená výška úveru bola 1 500,00 eur z ktorej si žalovaný ihneď zinkasoval sumu 150,- eur poplatok za poskytnutie úveru, boli poskytnuté dva úvery). Súd podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka žalovanému uložil povinnosť vrátiť žalobcovi sumu 719,43 eur, ktorú sumu žalovaný prijal od žalobcu bez právneho dôvodu a ktorá predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobcu (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

6. V súlade s ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. súd priznal žalobcovi zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z jednotlivých čiastok odo dňa nesledujúceho po uhradení príslušných súm splátok a zrážok v prospech žalovaného.

7. Súd konštatoval, že k uzavretiu predmetných zmlúv o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme nedošlo, preto súd zmluvy bližšie nepodrobil prieskumu z hľadiska splnenia zákonných predpokladov podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, hoci v tomto smere svoje úvahy naznačil. Súd musí odôvodniť len podstatné skutočnosti pre posúdenie veci nemusí odpovedať na každú námietku strany sporu (viď. rozhodnutie sp. zn. I ÚS 46/05, II ÚS 78/05, I ÚS 241/07).

8. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobcovi ako plne úspešnému v spore priznal súd plnú náhradu trov konania. O výške trov rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

9. Proti tomuto rozsudku žalovaný podal v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobu zamietne v celom rozsahu a žalovanému prizná náhradu trov konania.

10. Súd v napádanom rozsudku vychádzal zo záveru, že medzi sporovými stranami uzavreté zmluvy o revolvingovom úvere neobsahujú RPMN, resp. tento údaj nebol dohodnutý, pretože prijatím návrhu na uzavretie zmluvy a prijatím návrhu je rozdiel v údajoch RPMN. S týmto žalovaný nesúhlasí, takýto záver je vecne nesprávny. V prvom rade súd nezodôvodnil na základe akých skutočností a z akých dôvodov mal za to, že údaj o RPMN by si účastníci zmluvy vôbec legálne mohli dohodnúť. Vzhľadom na špecifickosť tohto údaju, spôsob jeho určenia a kogentné pravidlá stanovené zákonom pre jeho výpočet žalovaný tvrdí, že takýto formalistický prístup súdu je predčasný. Totiž z povahy niektorých náležitostí uvedených

v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. vyplýva, že nemôžu byť predmetom konsenzu a zákon takýto konsenzus nepredpokladá. O takýto údaj ide aj v prípade RPMN, skutočnosťou či ide o dohodnuteľný údaj sa súd nezaoberal. RPMN sa dohodnúť objektívne nedá, vyplýva z právnej úpravy upravujúcej spôsob určenia tohto údajja. Ak by žalovaný neurčil údaj RPMN zákonom stanoveným spôsobom potom by porušil zákon. Z napádaného rozsudku nie je zrejme ani to, na základe čoho súd dospel k záveru že žalobca vlastne navrhol údaj o RPMN. Žiadosť o poskytnutie úveru žiadny údaj o RPMN neobsahuje, uvádza sa v nej iba údaj o predpokladanej RPMN. Nesprávnosť záverov o RPMN potvrdzuje aj súdna prax - viď napr. uznesenie KS v Trenčíne č. k. 5Co/839/2016 zo dňa 29.06.2016, z ktorého vyplýva, že RPMN nepredstavuje predmet záväzku, je to iba informácia určená spôsobom, ktorý predpisuje zákon. 11. Nesprávny je aj záver súdu o „zmene“ úroku z omeškania. Súd uvádza, že aj v prípade, že dohoda o úroku z omeškania je zhodná so zákonnou úpravou, ako dohoda musí podliehať schváleniu zmluvných strán. Ak žalovaný nechcel, aby úrok z omeškania podliehal schváleniu zo strany žalobcu, mal jeho úpravu ponechať na zákon a v bode 6 ho neuvádzať. Podľa názoru žalovaného z ust. § 9 ods. 2 vyplýva aj povinnosť uviesť v zmluve úrok pre prípad omeškania spotrebiteľa s plnením záväzkov. Spôsob výkladu zákona, ako vyplýva z napádaného rozsudku je zmätočný, nepredvídateľný.

12. Žalovaný namieta aj výrok o úroku z omeškania, ktoré je v rozpore s vykonaným dokazovaním. V konaní nebolo žiadnym dôkazom preukázané, že k vzniku omeškania došlo v deň nasledujúci po úhrade jednotlivých splátok, ktorých suma a ich súčet tvoria žalovanú istinu. Ak súd vzťah v prejednávanej veci právne zdôvodnil, že ide o bezdôvodné obohatenie, potom časom splnenia záväzku by bol prvý deň potom, kedy žalobca požiadaval o plnenie (§ 563 Občianskeho zákonníka). Z ustanovenia § 517 Občianskeho zákonníka totiž vyplýva, že subjekt je v omeškaní s plnením zásadne až od vtedy, keď ho nesplní v deň nasledujúci potom, kedy ho veriteľ požiadaval o splnenie. Až od tohto dňa môže ísť o omeškanie a žalobca môže požadovať úroky z omeškania (rozsudok KS Prešov sp. zn. 3Co/113/2011). 13. Odvolanie podáva aj voči výroku o trovách konania, ide o závislý výrok.

14. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť.

15. Žalovaný namieta nesprávnu interpretáciu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. súdom (nenamieta opodstatnenosť aplikácie tohto ustanovenia). Podľa žalovaného je RPMN síce povinná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ale nie je to údaj, ktorý je treba dohodnúť - je to len informácia, ktorú predpisuje zákon. S takýmto názorom sa žalobca nestotožňuje. Okresný súd v rozsudku správne uviedol, že ak by bol údaj o RPMN iba informáciou v zmysle zákona, nepožadoval by zákonodarca za potrebné, aby bol podstatnou náležitosťou zmluvy. Postačoval by odkaz na zákon resp. na spôsob výpočtu v zmysle zákona. Ak si zmluvné strany práva a povinnosti neupravujú v zmluve, nastupuje automaticky zákonná úprava (pokiaľ existuje). Ak si zmluvné strany upravujú práva a povinnosti zhodne so zákonnou úpravou, má táto úprava záväzkovo-právny charakter a v zmysle zásady dispozitívnosti úpravy právnych vzťahov a subsidiarity zákonnej úpravy, má prednosť pre zákonom (samozrejme za predpokladu, že nie je v rozpore so zákonom). Uvedená úprava je potom predmetom zmluvy - dohody zmluvných strán. V zmysle § 9 ods. 2 cit. zákona je RPMN povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. A to bez ohľadu na to, že je len matematickým vyjadrením závislosti iných dohodnutých skutočností (vášok úveru, doba splatnosti, počet a výška splátok ...). Absenciu RPMN v zmluve súd sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. V posudzovanom prípade je v dokumente Žiadosť/Zmluva údaj RPMN uvedený 2x , raz vo výške 27,03 % a raz vo výške 26,51 % (podľa žalovaného v oboch prípadoch vypočítaný správne). Pri rovnakých vstupných údajoch pre výpočet v bodoch 5.a 6. Žiadosti/Zmluvy je zmluva v tejto časti neurčitá a nezrozumiteľná a teda v tejto časti v zmysle § 37 ods. 1 v spojení s § 41 Občianskeho zákonníka neplatná. Neexistencia RPMN v spotrebiteľskej úverovej zmluve spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a v danom prípade je príčinou bezdôvodného obohatenia žalovaného. Žalobca odkazuje na závery súdu, že okrem RPMN predmetné zmluvy neobsahovali ani iné náležitosti - o termíne a dobe splatnosti úveru.

16. Žalovaný namieta povinnosť platiť úroky momentom vzniku bezdôvodného obohatenia s odvolaním sa na ust. § 563 Občianskeho zákonníka. Žalobca má zato, že povinnosť vydať bezdôvodné obohatenia vzniká zo zákona a teda nie je na jeho vydanie potrebná výzva v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka. K rovnakému záveru dospel aj NS SR v uznesení zo dňa 26.02.2009 sp. zn. 2M Cdo 1/2009 „povinnosť účastníkov zrušenej zmluvy na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniká na základe zákona a nie je viazané na splnenie ďalších úkonov účastníkov konania, ani výzvy podľa § 563 Občianskeho zákonníka“.

17. Žalovaný na vyjadrenie žalobcu nereagoval.

18. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil vo výrokovej časti o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 719,43 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. A nakoľko nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie

a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem, podľa § 388 CSP zmenil vo výrokovej časti o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi úroky z meškania tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 581,43 eur od 18.07.2018 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 138,- eur od 15.12.2018 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu o nároku na úrok z omeškania zamietla.

19. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

20. Odvolací súd preskúmaním dospel k záveru, že námietky žalovaného uvedené v jeho odvolaní nie sú dôvodné, nemajú vplyv na výsledok rozhodnutia okresného súdu.

21. V súvislosti so vznikom zmluvy o spotrebiteľskom úvere v prejednávanej veci treba uviesť, že v obdobných veciach bolo judikovaných veľa rozhodnutí súdmi Slovenskej republiky, kde vystupuje žalovaný, v ktorých žalovaný dostal opakovanú odpoveď na všetky argumenty, ktoré uvádza vo svojom odvolaní a najmä na opakovanú otázku, že ak žalovaný so žalobkyňou mienili uzavrieť zmluvu o spotrebiteľskom úvere, takáto zmluva súdu v písomnej forme predložená nebola, pretože medzi nimi nedošlo k uzavretiu písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak si strany navzájom plnili bez právneho dôvodu, ide o nárok na vydanie (vrátenie) z titulu bezdôvodného obohatenia (§ 451 a nasl. Občianskeho zákonníka).

22. Pre prejednaný prípad a pre rozhodnutie vo veci bolo rozhodujúce, že okresný súd vykonal dokazovanie s dôrazom na skúmanie prejavu vôle dlžníka (žalobcu) smerujúceho k vzniku zmluvy v písomnej forme, keď právne vec posudzoval podľa ust. § 44 ods. 1, 2, § 46 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka a podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (špeciálny zákon), pričom dospel okresný súd k záveru, ktorý uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia, že nedošlo k vzájomnej dohode strán o podstatných náležitostiach zmluvy o spotrebiteľskom úvere (RPMN, výške úveru, dobe trvania úveru, splátkach úveru niektoré sa nachádzajú iba v tzv. Oznámení veriteľa o schválení úveru, ktoré žalobca nepodpísal), zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu. Potom nepochybne poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bezpoplatkový v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z.. Preto nebolo ani právne významné (ako konštatoval v závere odôvodnenia rozhodnutia aj okresný súd v bode 55.) skúmanie právnej relevancie „kvality“ jednotlivých náležitostí zmluvy o úvere, teda či predmetná zmluva obsahuje predpísané náležitosti v zmysle a v súlade s ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., pričom nedostatky týchto náležitostí zákon sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru (§ 11)..

23. V danom konaní žalobca žalobou po jej zmene (súd uznesením zmenu žaloby pripustil) uplatnil nárok na zaplatenie sumy 719,43 eur voči žalovanému z titulu vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka. Súdom bolo preukázané, že na strane žalovaného došlo k majetkovému prospachu na úkor žalobcu získanému plnením bez právneho dôvodu v uvedenej výške, preto žalobe vyhovel. Odvolací súd preskúmaním dospel k záveru, že v tomto je rozhodnutie okresného súdu vecne správne, a preto ho potvrdil.

24. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

26. Z rozhodnutia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že okresný súd plne vyhovel žalobe žalobcu aj čo do uplatneného úroku z omeškania, v odôvodnení rozsudku konštatoval, že „žalovaný je v omeškaní so splnením peňažného dlhu, preto súd priznal žalobcovi zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z jednotlivých čiastok odo dňa nasledujúceho po uhradení príslušných súm splátok a zrážok v prospech žalovaného.“ Okresný súd odkázal na ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Žalovaný v konaní na súde prvej inštancie a aj v odvolacom konaní namietal ustálenie počiatku (dňa) od kedy má platiť úroky z omeškania, pričom odkazoval na ust. § 563 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 517 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd posúdil otázku určenia počiatku platenia úrokov z omeškania inak ako okresný súd a v tomto rozsudok okresného súdu zmenil.

27. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

28. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas neplní, je v omeškaní. Ods. 2, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania,

výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis - Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

29. Z vyššie uvedeného vyplýva, že úroky z omeškania možno žalobcovi priznať iba od toho času, keď sa dlžník dostal do meškania. V Občianskom zákonníku pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je ustanovený čas splnenia, preto je treba vychádzať z ust. § 563 Občianskeho zákonníka, že dlžník je povinný bezdôvodné obohatenie vydať prvý deň po tom, čo ho veriteľ o splnenie požiadal - vyzval. Ak nedošla výzva dlžníkovi už skôr, treba za kvalifikovanú výzvu považovať žalobu - dňom zrocnosti pohľadávky uplatnenej v žalobe je deň nasledujúci po doručení žaloby žalovanému (nie deň nasledujúci po doručení žaloby súdu) - vid'. napr. rozhodnutie NS SR R 27/1977.

30. V prejednávanej príhode žalobca súdu nepreukázal doručenie písomnej výzvy žalovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia, resp. doručenie výzvy pred tým, než podal žalobu na súd. Preto podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade žalobcovi patrí zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 581,43 eur od 18.07.2018 (od prvého dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému - žaloba mu bola doručená dňa 17.7.2018) do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 138,- eur od 15.12.2018 (od prvého dňa nasledujúceho po doručení návrhu na pripustenie zmeny žaloby žalovanému - rozšírenie o sumu 138,- eur, žalovanému bol doručený dňa 14.12.2018) do zaplatenia. Sadzba úrokov z omeškania je stanovená podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, pričom sadzba je platná od 01.02.2013 a je určená ako základná úroková sadzba ECB (0 %)zvýšená o 5 percentuálnych bodov.

31. Žalobu žalobcu vo zvyšku o nároku na úrok z omeškania odvolací súd zamietol. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom žalobcu, ktorý prijal aj okresný súd, že úrok z omeškania v danom prípade by mal byť počítaný „odo dňa nasledujúceho po uhradení príslušných súm splátok a zrážok v prospech žalovaného“ bez ďalšieho, t.j. bez výzvy žalobcu voči žalovanému na zaplatenie príslušných súm, či zrážok.

32. Podľa § 396 ods. 2 CSP, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

33. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana v spore úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

34. Podľa § 262 CSP, ods. 1 o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Ods. 2, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým, sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 2, § 255 ods. 2 v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP. Žalobca sa v konaní domáhal po úprave žaloby zaplatenia sumy 719,43 eur s úrokom z omeškania. Vo veci bol žalobca úspešný v základe konania 719,43 eur, pričom mu bol priznaný aj úrok z omeškania, ibaže za kratšie obdobie ako uplatnil v žalobe. V konaní tak jeho neúspech predstavuje iba nepatrný neúspech, týkajúci sa len časti úroku z omeškania. Preto žalovanému patrí nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

36. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.
Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

a) ktorému súdu je určené,
b) kto ho robí,
c) ktorej veci sa týka,
d) čo sa ním sleduje a
e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).